

*Губко Вікторія Вадимівна,
студентка 5 курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Берназ-Лукавецька О. М.*

УКЛАДЕННЯ ФРАНЧАЙЗИНГОВИХ ДОГОВОРІВ ЯК ПОЗИТИВНА ТЕНДЕНЦІЯ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ В ЛИТВІ

Для Литви історія франчайзингу нараховує майже двадцять років, враховуючи той факт, що розвиток франчайзингу до останнього часу стримувався відсутністю достатнього обсягу інформації зацікавлених підприємців. Але сьогодні франчайзинг зростає стрімкими темпами, роблячи значний внесок у розвиток підприємництва, створення робочих місць. Сучасні тенденції в економіці й туризмі дають підстави стверджувати, що ринок готельних послуг є достатньо перспективним для інвестування. Але перед інвесторами завжди постає питання вибору форм організації та управління роботою готелю.

Структура світового готельного бізнесу виділяє два основних сегменти – незалежні підприємства й операційні ланцюги (операційні мережі). Незалежне підприємство перебуває в незалежному володінні, розпорядженні і користуванні власника, що отримує прибуток від цієї власності. Операційна мережа – це група підприємств, які здійснюють колективний бізнес і перебувають під безпосереднім контролем керівництва мережі. Тобто це певна кількість готелів, що користуються однією і тією ж назвою і фірмовим знаком, що мають певні загальні споживчі особливості і проводять спільну маркетингову діяльність [1, с. 76]. Саме за договором готельного франчайзингу підприємець, який має власний готель, може об'єднатися з великою мережею, що вже діє. Розрізняють два ефективних варіанти франчайзингу готельних мереж. Перший варіант передбачає надання франчайзером комплексу будівельної документації для спорудження готелю. Але в такому випадку готель окупиться протягом 5 – 10 років, що вказує на невелику рентабельність бізнесу. Другий варіант припускає входження франчайзі, що має власний готель, у «готельну мережу» відомого бренду.

Сьогодні країни Балтії є одними з найбільш привабливіших регіонів Європи для ведення готельного бізнесу адже згідно з даними Всесвітньої ради з подорожей і туризму (WWTC), уряди цих країн мають намір збільшити інвестиції в розвиток туризму, при цьому очікується, що в одній тільки Литві обсяг інвестицій до 2026 року збільшиться на 60%.

Якщо розглянути основні умови придбання франшизи Hilton Worldwide, а саме такого готелю як Hilton Garden Inn то можна сказати, що дана готельна корпорація все більше прагне розширити зону своєї діяльності у Європі, в тому числі і в Литві. Вже в 2017 році планується розпочати будівництво готелю цієї

компанії в Вільнюсі. В загальному вигляді Hilton Garden Inn надає пропозиції купівлі франшизи будь – якому підприємцю, за дотриманням ним спеціальних вимог та умов укладення договору. По – перше, це стосується будівель майбутніх готелів. Умовами договору передбачено, що номери для відвідувачів дозволяється розміщувати лише в нових або повністю реконструйованих будівлях. Нові будинки повинні відповідати усім стандартам, які встановлюються франчайзером – сучасний вигляд, наявність паркінгу і зручного під’їзду до готелю, відкриті або закриті басейни на території готелю тощо. Крім витрат на придбання або будівництво приміщень, франчайзі зобов’язаний сплатити від 75 тис. євро до 10 млн. євро (в залежності від статусу готелю в мережі та місця розташування) в якості initial franchise fee (початкової франчайзингової оплати) та щомісячно сплачувати royalty free (періодичні платежі) у вигляді 5 – 6% від отриманого прибутку. [2] Інші умови платежів визначаються в договорі. Наприклад, оплата витрат на маркетинг та рекламу зазвичай бувають щотижневими або щомісячними, в залежності від домовленості сторін договору. Строк франчайзингової угоди з мережею Hilton Worldwide розрахований на 22 роки. У випадку, коли франчайзі виявить бажання продовжити співробітництво після спливу цього строку, йому знову доведеться провести оплату за всіма платежами. Необхідно розуміти, що за договором франчайзингу готель підприємця не переходить у власність корпорації Hilton Worldwide і тому за розподіл прибутку від діяльності готелю відповідає Генеральний директор – власник, який при цьому не здійснює оперативного управління. Корпорація франчайзера часто вводить умову, відповідно до якої, оперативне управління з питань маркетингу і менеджменту та управління матеріальною складовою франшизи буде здійснювати делегований корпорацією спеціаліст з ведення готельного бізнесу. Дана особа займається організацією роботи готелю у відповідності зі стандартами, вимогами франшизи Hilton Worldwide. За умовами договору передбачається також система контролю з боку спеціальної комісії незалежних експертів, яка діє в умовах інкогніто. На основі результатів оцінки готелю видається Атестат відповідності якості, який надає право продовжувати готельну діяльність від імені Hilton Worldwide. За договором готельного франчайзингу, франчайзі вноситься до єдиної бази готелів Hilton, яка включає в себе єдину систему бронювання. Проте це не обмежує його право заключати супутні договори з різними системами он – лайн бронювання, а також з місцевими та міжнародними туристичними операторськими компаніями та агентствами [3].

Таким чином розвиток франчайзингових відносин у готельній сфері Литви має досить позитивну динаміку.

Література:

1. Байлик С. І. Готельне господарство. Організація, управління, обслуговування/ С. І. Байлик. – К. : ВІРА, 2012. – С. 76
2. International Franchise Association (IFA) about Hilton Hotels & Resorts [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://qps.ru/lkFcV>
3. Hilton Hotels & Resorts Franchise Disclosure document – HILTON INTERNATIONAL FRANCHISE LLC a Delaware limited liability company. – 2012. – 190 p. [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://qps.ru/uk1QN>

*Довбняк Єлизавета Юрївна, Матюшенко Катерина Олегівна,
студентки 3-го курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Некім К.Г.*

ОДНОСТАТЕВІ ШЛЮБИ В УКРАЇНІ ТА ЇХ ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

З 2016 року Україна увійшла до складу Європейського Союзу. Однією з умов вступу було проведення правових реформ, які привели б вітчизняне право до європейського рівня. На жаль, однією з актуальних проблем сьогодення було і залишається питання щодо врегулювання одностатевих шлюбів на законодавчому рівні та зміна ставлення українського народу щодо цього.

Вперше поняття шлюбу запропонував римський юрист Модестін, який вказував, що шлюб – це союз чоловіка та дружини, спільність усього життя, єднання Божого та людського права [5, с. 129]. В дореволюційній літературі це поняття трактував такий вчений як Загоровський О.І. Він зазначав, що шлюбом є внормований правом довічний статевий союз чоловіка та жінки [3, с. 56].

У вітчизняному законодавстві поняття шлюбу надається в статті 21 Сімейного Кодексу України, яка визначає поняття шлюбу як сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у органах державної реєстрації актів цивільного стану [2, с. 8]. Отже, можна навести певні ознаки даного поняття: це сімейний союз; поєднує осіб протилежної статі; має формальну ознаку – реєстрацію у державному органі.

Незважаючи на традиційність цього визначення, дане поняття потребує внесення певних змін через те, що воно порушує права і свободи людини і громадянина відповідно до Конституції України, яка зазначає у статті 23, що кожна людина має право на вільний розвиток своєї особистості, якщо при цьому не порушуються права і свободи інших людей, та має обов'язки перед суспільством, в якому забезпечується вільний і всебічний розвиток її особистості [1, с. 9].

У 21 країні світу на сьогоднішній день уже легалізовані одностатеві шлюби. Прихильники одностатевих шлюбів вважають, що реєстрація – це юридична